

Dinsdag – ‘God zorgt voor Jozef, een gevangene (1)’

Lezen: Genesis 40:1-8

Daar zit Jozef dan. In de gevangenis! Wat een vernedering. Hoe donker is zijn weg. Heeft Jozef nu nog niet genoeg voor de kiezen gehad? Wat maakt hij toch veel mee. En toch: God weet ervan. Ook van jouw - onbegrepen – weg. ‘Hoe donker ooit Gods weg moog’ wezen, Hij ziet in gunst op die Hem vrezende’, wist Asaf. Heb je wel eens een analoog horloge bestudeerd? Zijn tandwielen draaien tegen elkaar in, maar toch gaat de tijd vooruit! Zo gaat het tandwiel van Gods voorzienige leiding in Jozefs leven tegen het tandwiel van zijn eigen leven in, maar toch zit er vooruitgang in Jozefs leven. Trouwens, in het leven van allen die de Heere kennen! Is dat niet wat te makkelijk en te snel gezegd? Kijk eens mee. De deur van de gevangenis gaat open. Twee hovelingen krijgen een plek in de cel. Jozef krijgt de taak om voor deze mannen te zorgen en zal straks hun dromen uitleggen. Ja, en...? Wel, God vormt Jozef door hem in deze gevangenis een taak te geven. Een pijnlijk proces. In de gevangenis leert Jozef wat hij straks op die zo verantwoordelijke post als koning van Egypte moet doen: dienen! Jij bent geboren om te heersen. Maar als je de Heere Jezus liefhebt, ben je wedergeboren om te dienen. Achter Hem aan. Dan gaat het nooit verkeerd.

Om over na te denken: ‘God houdt met opzet de Zijnen lang in gespannen verwachting, opdat zij zouden leren wat het is om te hopen’ (Calvijn).

Woensdag – ‘God zorgt voor Jozef, een gevangene (2)’

Lezen: Genesis 40:9-15, 23

Gisteren eindigde het stukje met ‘Dan gaat het nooit verkeerd’. Misschien heb jij daar je twijfels bij. Jozef zit dan toch maar in de gevangenis. Hij heeft een beperkte speelruimte. Zijn toekomst ziet er donker uit. Je hebt gelijk. En daar komt nog iets bij: Jozef valt opnieuw met mensen om. Nadat hij de dromen van de schenker en de bakker heeft uitgelegd, vraagt hij de schenker om aan hem te denken als deze weer hersteld wordt in het ambt bij de farao. Maar de schenker, hij vergeet, al wat Jozef voor hem deed! Heb je dat ook meegemaakt? Mensen die je van alles beloofden, lieten je in de steek. Pijnlijk en verdrietig! Jozef moet leren dat de Heere hem niet vergeet. Hij moet leren om op mensen geen vertrouwen te stellen, waar je nimmer echt heil bij vindt. Zou je je hoop op mensen bouwen? Je hebt te maken met een God Die nooit vergeet en niet verlaat. Echt niet? Nee, kijk naar de moordenaar aan het kruis. ‘Heere, gedenk mijner...’, bidt hij. En... hij wordt niet vergeten! De Heere wil Jozef ‘langs kronkelende paden omvoeren, om daardoor te beter zijn lijdzaamheid te beproeven, en door de uitkomst te tonen, dat Hij wonderlijke en voor ons verborgen wegen hield’. Het gaat toch niet verkeerd!

Vraag: Hoe weet je dat God je vergeet?

Donderdag - ‘Niets op aan te merken?!’

Lezen: 1 Petrus 4:12-19

Gevangenis, spot, beschuldigingen, haat. Het is je deel als christen. Je bent dan immers één met Christus. Het betekent niet alleen dat je zult delen in Zijn heerlijkheid, maar ook dat je deel hebt aan

Zijn lijden. Voor het oog van de wereld zijn christenen uitvaagsel. Dat was in Petrus' tijd zo en ook nu komen christenen steeds meer in de verdrukking. 'Verbaas je daar niet over,' zegt Petrus. Laat het juist een aansporing zijn om je hele leven aan de trouwe Schepper toe te vertrouwen (vs. 19). Maar Petrus plaatst ook een kanttekening. Ja, je bent zalig als je om Christus' wil vervolgd wordt. Maar als je wegens fraude, diefstal, laster wordt vervolgd geldt deze zaligspreking niet. 'Pas op,' zegt Petrus, 'dat zelfs ongelovigen niets op je aan te merken hebben.' Leg nu je eigen leven eens langs de aansporing van Petrus. Hoe staat het ervoor? Kun je oprecht zeggen dat op jou niets aan te merken is? Als je dan alsnog moet lijden, alsnog verworpen wordt, is de zaligspreking van Petrus ook op jou van toepassing. Zalig ben je als je gesmaad wordt om de Naam van Jezus.

Om over na te denken: Als God tevreden kan zijn over je leven, zal de wereld je haten.

Vrijdag - 'Gevangene van Jezus Christus'

Lezen: Filémon:1-9

In de aanhef van zijn brief aan Filémon noemt Paulus zich 'een gevangene is van Christus Jezus' (vs. 1). Verderop schrijft hij over de banden van het Evangelie. Met andere woorden: Paulus zit gevangen omwille van Christus. Hij is in zijn bewegingsvrijheid beperkt. De apostel kan niet gaan en staan waar hij wil. Maar dat is voor hem niet maatgevend. Paulus weet zich een gevangene van Jezus Christus. Zoals een slaaf vastzit aan zijn meester, zo zit Paulus vast aan zijn Meester Jezus Christus. Proef je wat Paulus hier belijdt? Ben jij ook een gevangene van Jezus Christus? Denk eens terug aan het moment van je doop. Je bent gedoopt in de Naam van een Drie-enig God. Vastgemaakt aan de Heere. Vanuit deze geloofsverbondenheid groet Paulus samen met Timotheüs zijn geliefde broeder en medearbeider Filémon. Zijn groet heeft een woordspeling in zich. Filémon betekent letterlijk 'liefhebbend'. Paulus voegt eraan toe: 'de geliefde', hij die liefheeft. De groet is werkelijk inhoudsvol, meer dan onze zo vaak oppervlakkige groeten. Hij groet niet met de vrij algemene term als 'gegroet' (chairein), maar hij gebruikt het woord 'genade' (charis). Beide woorden zijn aan elkaar verwant, maar zijn totaal anders van inhoud. Het laatste woord heeft een veel diepere betekenis. Wie leeft van Gods genade en vrede, die wenst dit ook een ander toe en leeft eruit.

Vraag: Weet jij je in jouw doen en laten een gevangene van Jezus Christus? Wat betekent dat concreet voor jouw handelen vandaag?

Zaterdag - 'Nóg een gevangene van Jezus Christus'

Lezen: Filémon:10-20

Filémon laat zich leiden door de liefde. Dat is voor Paulus een bron van grote vreugde en vertroosting. Het is zaliger te geven dan te ontvangen! Door zo te handelen, heeft Filémon de harten van de heiligen verkwikt. Met deze woorden als achtergrond komt Paulus tot het uiteindelijke doel van zijn brief aan Filémon. Hij formuleert zijn boodschap in alle voorzichtigheid. Hij schrijft het niet als een bevel, met het gezag van een apostel. Nee, hij bidt juist in vrijmoedigheid. Omwille van de liefde. Het gaat hem om zijn geestelijk kind Onésimus, een weggelopen slaaf van Filémon. Paulus, de gevangene van Jezus Christus krijgt Onésimus op bezoek. Dit heeft heerlijke gevolgen. Door de kracht van het Evangelie wordt de slaaf van Filémon óók een gevangene van Jezus Christus. Hoewel Paulus hem graag bij zich houdt ten dienste van het Evangelie, toch stuurt hij Onésimus terug. Niet hij is de eigenaar van deze

slaaf, maar Filémon. Voor Paulus is Onésimus geen slaaf, maar een geestelijk kind. De apostel wil Filémon niet zomaar zijn slaaf onthouden. Als Filémon uiteindelijk toch besluit om Onésimus af te staan, dan moet hij dat vrijwillig doen. Het lijkt erop dat Paulus dat gezien het geloof van Filémon wel verwacht.

Vraag: Wordt in onze gemeenschap (koinonia) geproefd dat we voor en met elkaar genadig zijn?

Zondag - 'Schuilen bij God'

Lezen: Psalm 143

Geloven is schuilen bij God en huilen aan Gods hart. Zing Psalm 143 met David mee. Tegenover God kun je alleen maar schuld bekennen. Wat een intens verdriet. De diepe waarheid is dat Gods rechtspraak je moet veroordelen. Een afschuwelijke werkelijkheid. David heeft volkomen gelijk dat geen mens hier op aarde rechtvaardig is. Er zijn zelfs geen gunstige uitzonderingen. In die allervreselijkste diepte kun je alleen bidden: 'Heere, ga niet in het gericht met mij' (vs. 2). Maar hoe moet het dan? God is toch rechtvaardig? 'Heere, laat mijn gericht aan Jezus Christus voltrokken zijn!' Door Jezus' bloed word ik als vijand met God verzoend. Schuilend onder Jezus' vleugels. Zo ben ik gered. Dan is er nog genoeg strijd, steeds brandt de strijd los. Aanvallen door allerhande vijanden. Gods kinderen ondervinden veel verzet. Er is vervolging. Ze worden verdrukt en gevangen genomen, geslagen en gemarteld. Ze hebben de bijstand en de hulp van de Heere hard nodig. Zijn bescherming en bewaring zijn onmisbaar. De grote vijand, de duivel loert. Hij kent ieders zwakke plekken. Hij wil ieders ondergang. Maar hij faalt, want de Heere zegt: 'De poorten van de hel zullen u, die gelooft, niet overweldigen' (Mat. 16:18).

Om over na te denken: Nooit kan het geloof teveel verwachten.

Maandag - 'Verlost!'

Lezen: Handelingen 12:1-11

De geschiedenis die je vandaag hebt gelezen is een bekende geschiedenis. Twee dienstknechten van God zitten in de gevangenis. Jakobus en Petrus. Beiden zijn gevangen vanwege hun geloof in de Heere Jezus Christus. Maar wat een verschil. Op een wonderlijke wijze wordt Petrus uit de gevangenis verlost. De Heere brengt hem, ondanks alle ketenen, deuren en bewakers, buiten de gevangenis. Het gebed van de gemeente (vs. 5) wordt verhoord. Petrus is verlost. Bij Jakobus is het totaal anders. Hij wordt onthoofd. Zijn levenstijd wordt afgesneden. Je kunt je wel indenken dat er voor Jakobus ook gebeden is. Maar hij wordt niet verlost. Of beter gezegd: hij wordt ánders verlost. Niet door bevrijding uit de gevangenis. Zijn stervensuur betekent dat hij thuis mag komen in Gods heerlijkheid. Nooit meer kan hij zondigen. Nu kan hij de Drie-enige God volmaakt en volkomen eren. Nu kunnen de vijanden hem nooit meer beschadigen. De Heere heeft Zijn dienstknecht thuisgehaald. Verlost uit het aardse leven. Die verlossing is het vooruitzicht van al Zijn volgelingen.

Vraag: Een vervolgte christen, die op het punt stond door een vuurpeloton omgebracht te worden, zei eens: 'Schiets gij, doden, ik ga leven.' Wat bedoelde hij met deze woorden?